

[Preben Møller Hansen ]

landet er en obligationsbeholdning på 1.025 mia. kr., hvoraf en del er på private hænder. Derfor foreslår vi, at man tager den rentegevinst, som der er i 1988, som bunden opsparing, bortset fra den obligationsmængde, der findes på private hænder op til 100.000 kr. Det er vel for pokker ikke overbudspolitik, det er da penge, der kommer ind, uden at man behøver så meget som at løfte en skagle for at få dem, ud over at man skal tage det brev, der kommer fra Værdipapircentralen. Men efter SF's opfattelse er det altså fuldkommen vanvittigt at stille forslag om noget sådant. Hvis man vedtog de ændringsforslag, vi har stillet, så ville der være rigelig dækning til at betale omkostningerne for det, vi vil. Vi har endda kalkuleret med, at der vil være et overskud på statsfinanserne på 87 mia. kr., men det er som sagt ikke noget, SF kan acceptere, idet de kun ønsker nogle enkelte småting.

Vi har også stillet ændringsforslag til udgifterne ved vort medlemskab af EF. Vi mener ikke, vi skal betale penge til EF, fordi vi er modstandere af dansk medlemskab af EF; vi ville da være narre, hvis vi ikke stillede et sådant ændringsforslag. Vi må da som talsmænd for de ideer, vi står for, også udarbejde ændringsforslag til finansloven, der imødekommer de vælgere, som vi repræsenterer, i deres stræben. Hvis vi ikke gør det, men bare lægger os ind i denne her lille bås og siger, vi bliver nødt til at gøre sådan, fordi der er flertal for det og det, så er vi ikke tillidsmænd, men er lønnede herinde for at spille med i et fordækt spil, og det ønsker vi altså ikke at medvirke til.

Vi har også stillet et andet krav. Vi foreslår, at man afskaffer alle omkostninger til militæret. Det er der selvfølgelig nogle der får kvabbelse over, og der er dem, der mener, det er urealistisk. Ja, hvis man ikke havde den fornødne evne til at overse et helt kompleks af finanslove, ville det naturligvis være uoverkommeligt. Men i det øjeblik man træffer den beslutning og overfører de udgifter, vi er bundet af, til andre konti, kan man selvfølgelig betale de mennesker og de omkostninger, der er forbundet med at ændre selve forholdene her i landet.

Vi har ikke den opfattelse, at man f.eks. skal opsig folk og smide dem på gaden – det ligger os fjernt – men vi vil overføre dem til andre områder, og det vil sige, at de ændringsforslag, vi

har stillet, går ud på, at disse områder får et større bidrag.

Der er også noget andet, det forekommer mig ejendommeligt at man kalder for overbudspolitik. Vi har stillet et forslag om, at man skal øge bevillingerne til sundhedssektoren med 3,5 mia. kr. Det er ikke et tal, vi har grebet lige ud af luften; de mennesker, der arbejder inden for den del af den sociale sektor, har fortalt os, at det er det beløb, der er nødvendigt, hvis man skal imødekomme det folkelige krav, der stilles til sundhedssektoren. For det første er det en kendsgerning, at vore hospitalers personale knokles ned, så det klodser, og noget andet er, at ventelisterne bliver større og større. Samtidig ved vi, at der er politiske og økonomiske kræfter i dette land, der ønsker at oprette privathospitaler; det vil sige, at de erkender, behovet er til stede. Derfor gælder det for os som socialt tænkende mennesker om at sikre, at samfundet har et kollektivt ansvar for at redde ethvert menneske, der er sygt, og det vil sige, at vi er nødt til at øge bevillingen til sundhedssektoren med de 3,5 mia. kr., men at påstå, det er overbudspolitik, føler jeg i hvert tilfælde at hr. Jes Lunde ikke har dækning for i sit parti – ja, det ved jeg med usvigelig sikkerhed.

Noget andet, vi foreslår, er ydelse af dækning til gratis hjemmehjælp til alle vores ældre, som har behov for det.

Desuden stiller vi forslag om øgede bevillinger til kommuner og amter for at sikre de unge uddannelse og for at styrke skolevæsenet, men det er altså for SF blevet til overbudspolitik. Jeg beklager dybt og inderligt, at SF har fået folk i sin fold, der mener, at den slags forslag er overbudspolitik.

Nu ved jeg godt, at mange af SF'erne ikke aner, hvad de stemmer til. Jeg har fået at vide, at hr. Jes Lunde skal stemme først på knappen, således at alle i gruppen ved, hvad de skal stemme. Det er i sig selv jo nærmest latterligt, at en gruppe på 27 mand ikke har kræfter nok til at gennemgå hvert eneste punkt og se, hvad man skal stemme, men er nødt til at have en førerhund, der kan bestemme, hvad man skal stemme. Men det er der ikke noget at gøre ved, det er altså SF's problem.

Endelig er der nogle i SF, der mener, at Fælles Kurs betragter SF som hovedfjenden. Nej, det gør vi ikke; det er et broderligt klap på skulderen til jer om at finde ind i folden og føle, at I